

Kalėdinio renginio scenarijus

„Per baltą sniegą ateina pasaka“

Vyr. mokytoja Kristina Dilienė

„PER BALTAJĄ SNIEGĄ ATEINA PASAKA...“

1. „Kalėdų naktį tylia“ - visi.

Kalėdų naktį tylia tavęs vienos aš laukiu,
Už lango eglės žilos, danguj pabertas auksas.
Kalėdų naktį tylia, kai sklinda žvakių kvapas,
Duris praverk nebyliai, ir pasakyk man: „Labas“.

Priedainis x2:

Tą naktį, tą naktį, tą naktį,
Kai sniegas už lango žibės,
Aš noriu, kad tu man uždegtum
Žvakutę mano širdies.
Žinau, kad tu ateisi. Aš tavo žingsnių laukiu.
Ledinės gėlės skleisis, žvaigždė įkris į plaukus.
Kalėdų naktį šviesią sidabro varpas gaus,
Ir taip sulauksim dviese vidurnakčio gilaus.
Priedainis x6.

2. Domantė Rimkutė

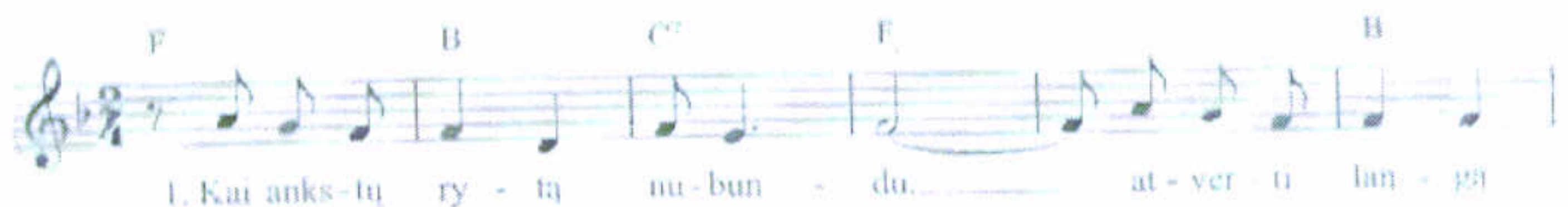
Įspėk, kas kvepia? Neįspėjai.
Lelijos? Liepos? Vėjai? Ne.
Taip kvepia princai ir kirpėjai,
Taip kvepia vakaras sapne.

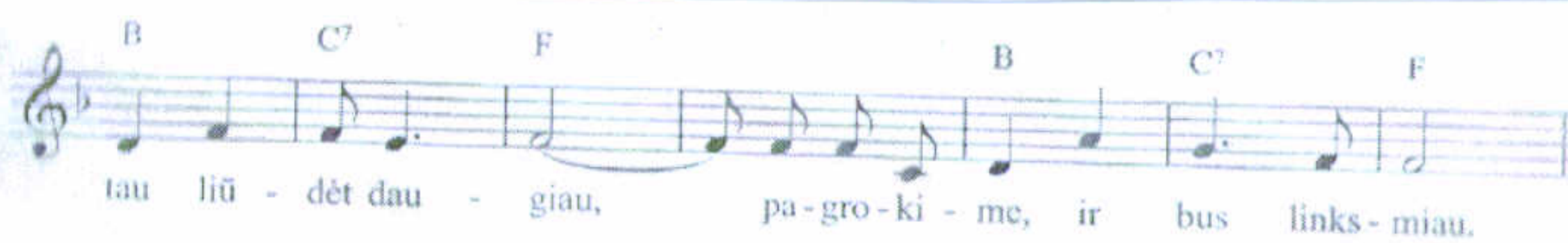
Žiūrėki: linija pro stiklą
Praėjo posūkiu tyliu,
Rami šviesa pro švelnią miglą
Čiurlena pieno upeliu.

Žiūrėki: sninga, sninga, sninga.
Žiūrėki: baltas sodas minga.
Nugrimzdo žemė praeity.
Įspėk, kas eina? Neįspėjai:
Ateina princai ir kirpėjai,
Balti karaliai ir kepėjai,
Ir šlama medžiai apsnigti.

3. „Snieguolės pasaka“ – 6 kl.

Ž. ir m. Gražinos Strickienės





1. Kai ankstų rytą nubundu,
Atverti langą tuoj skubu.
Saulutė spindi nuostabi | 2 k.
Ir mano nuotaika puiki.

Nykštukai: Neleisim tau liūdėt daugiau,
Pagrokime, ir bus linksmiau.

2. Aš su nykštukais gyvenu,
Dėkinga jiems, kad čia esu,
Kur medžiai ošia po langais, | 2 k.
Lakštutė suokia vakarais.

44

Nykštukai: Dėliugu mylet ir būt salia,
Dėliugu padėt kitam varge.

3. Svajonę audžiu paslapčia
Ir princą vėl regiu sapne:
Ant balto žirgo prie namų, | 2 k.
Kur su nykštukais gyvenu.

Princas: Aš taip skubėjau pas tave,
Princese mano mylima.
Prašau būti man žmona,
Duok baltą ranką ir eime.

4. Aušrinė Neniškytė

Pasigavęs baltą žirgą,
Aš baltais laukais nujojau.
Anei kelio, nei takelio
Nemačiau ir nežinojau.

O baltam pusnynų žvilgsny
Tūkstančiai saulučių mirga.
Baltas žirgas- vėjo mirksnis
Seka pasaką man ilgą.

Seka pasaką man baltą,
Žemei žiemą, sako, šalta.
Bet gera vaikų širdis
Ją sušildys lyg ugnis.

5. „Žiema“ – 6 kl.

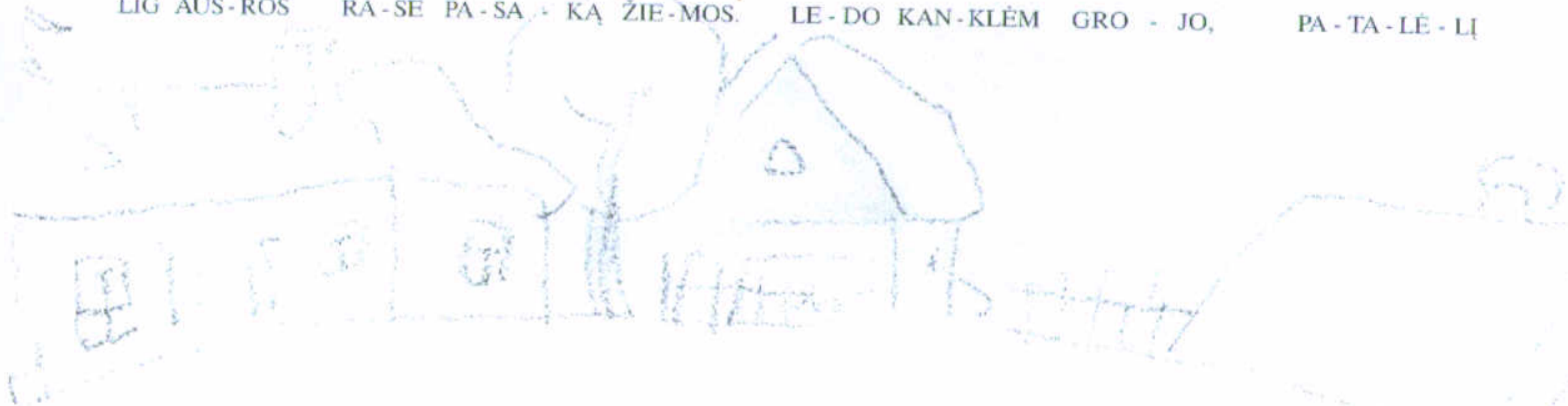
žodžiai N. Lapinskienės

C Am Dm G Em

ŠO-KO SU-KOS BAL-TOS PŪ-GOS, BARS-TĖ LENG-VA SNIE-GO PŪ-KA, VI-SA NAK-TI

A C#m7(b5) F Fm C F

LIG AUŠ-ROS RA-ŠĖ PA-SA-KA ŽIE-MOS. LE-DO KAN-KLĖM GRO-JO, PA-TA-LĖ-LI



G7 C Em G#dim Am Fm

KLO-JO... SNIE-GO PA-TA-LUOS PA-SA-KA SAP-NUOS MIŠ-KAS IR LAU-

C Fm6 G7 C C7 F

KAI, U-PĖS, E-ŽE-RAI, TY-LIAI SU ŠAL-NA SNAI-GĖS KLAU-SI-

F#dim C F Fm Dm7(b5) C

NĖS: „AR GRA-ŽI ŽIE-MA, PA-SA-KABAL - - PA-SA-KA BAL-TA?“

1., 3. Šoko sukos baltos pūgos,
Barstė lengvą sniego pūką,
Visą naktį lig aušros
Rašė pasaką žiemos.
Ledo kanklėm grojo,
Patalėlį klojo...

Priedainis:

*Sniego pataluos
Pasaką sapnuos
Miškas ir laukai,
Upės, ežerai.
Tyliai su šalna
Snaigės klausinės:
„Ar graži žiema,
Pasaka balta?“}2 k.*

2. Sidabriniai ledinukai,
Eglėse visi sutūpę,
Pasiklyst naktį neleis,
Palydės baltais keliais
Į žiemužės kiemą –
Ten Kalėdos miega...

Priedainis:

*Šilko pataluos
Pasakas sapnuos
Namuose vaikai –
Tai žiemos kerai.
Belsis į duris
Šventės paslaptis,
Tuoį mus aplankys
Pasakų naktis. }2 k.*

6. Kristina Smeledytė

Tu angelas – kiekvieną naktį sėdi prie manęs
Sparnais užkloji, šypsena supi
Akių šviesa sušildai mano angele,
Sapnus gražiausius delnuose neši.

Kai man sunku, tu visuomet būni šalia,
Bet niekad aš tavęs dar nemačiau
Sakyk, gal nors truputį panašus esi į mažą,
Garbanotą angeliuką iš pamirštų vaikystės angeliukų

Kad tau nebūtų šalta, mano angelėli,
Kas naktį saugoti sapnus gražius
Aš tyliai paprašysiu vėjo,
Kad jis padėtų man, pasiūti tau šilkinčius rūbelius

Iš juoko, šypsenos ir iš svajonių
Aš marškinėlius tau pasiūsiu lengvučius
Iš sidabrinės ašaros nuo liūdno skruosto
Išausiu tavo marškinėliuos langučius.

7. „Baltas angelėlis“ – pradinukai.

Niklovija

Baltas angelėlis

Diana Balčiūnaitė

Ramiai, šviesiai

Piano

The piano introduction consists of two staves in G major, 3/4 time. The right hand plays a melody of eighth and quarter notes, while the left hand provides a steady accompaniment of eighth notes.

5 D F#m Bm7 F#m/A Em7 A7

1. Kiek - vie - na bran - gią die - na aš bai - giu su mal - de -
 2. Dan - gaus a - ke - lės mer - kius ir ap - link vi - su tan -

Pno.

The first system of the vocal part begins at measure 5. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern as the introduction.

8 D A D F#m Bm7 F#m/A

le. Ma - ne ma - žy - tę pri - si - mi - nes.
 su. Bet man la - bai ra - mu ir ge - ra.

Pno.

The second system of the vocal part begins at measure 8. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

11 Em7 A7 D D F#m/C#

nt - skren - di su gies - me - le. An - ge - la an - ge - lė li
 nes gies - me - lę gie - di Tu.

Pno.

The third system of the vocal part begins at measure 11. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

14 Bm⁷ F#m/A Em⁷ A⁷ D A

bal - tas, si - dab - ri - niais nuo ra - sos spar - nais,

Pno.

17 D F#m/C# Bm⁷ F#m/A B⁹ C⁷

ma - no šir - de - lè - je taip ge - ra, nes Tu e - si te -

Pno.

20 1. D 2. D B⁷ E E⁴/D#

na // - nat. An - ge - lų an - ge - lų -

Pno.

23 C#m⁷ E/H F#m B⁷ E B

bal - tas, si - dab - ri - niais nuo ra - sos spar - nais,

Pno.

26 E E^Δ/D^Δ C^Δ7 E/B C D⁷

ma - no šir - de - lè - je taip ge - ra, nes Tu e - si te -

Pno.

29 E

nai.

Pno.

32

Pno.

8. Agnė Daugėlaitė

Bus tylu, kad ir tu atbusi.
ir per sodą ryte eidama
Tu laiminga lengvai atsidusi:
– Pagaliau sidabrinė žiema.
Blyškiai šyptelės saulė per ūką,
Paukštė šūktels girioj viena,
ir blizgės lyg žavus atvirukas
Po sniegu užpustyta diena.
Ak, kaip greitai prabėgo dienele,

-Pagalvok vakare migdama.
Apie žiemą gražiausią dainelę
Tyliai tyliai dainuoja mama.

9. Erika Raštutytė

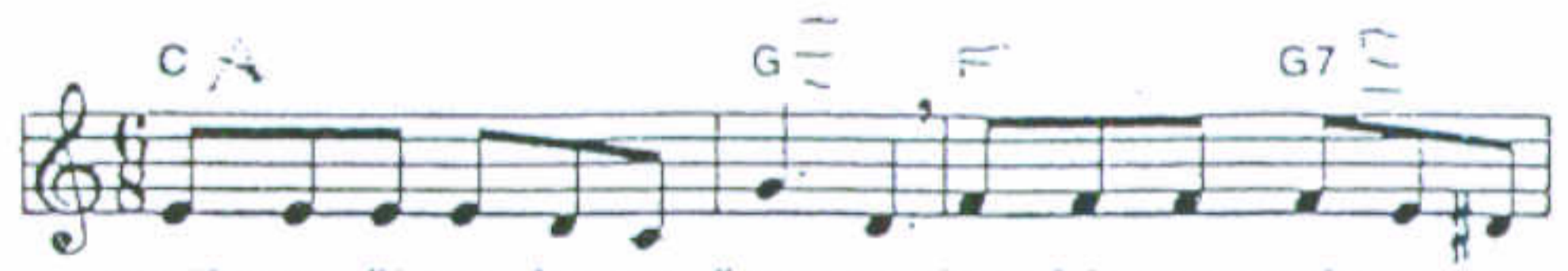
Sutemų gniūžtės į langus mėtė
Kas jisai, kas tas keistas juokdarys?
Aš prašau, kad Dievas jam padėtų,-
Jis tikriausiai taip ir padarys
Kad lėtai per visą naktį snigtų
O ryte pragystų vyturys
Aš prašau, kad meilė nepaliktų
Ji tikriausiai taip ir padarys
O kalėdų žvaigždės negęstų
Ir laukuos spindėtų žiburys
Aš prašau, kad viltis mus surastų
Ji tikriausiai taip ir padarys.

10. „Mintys“ – 6 kl.

Handwritten signature

style 98

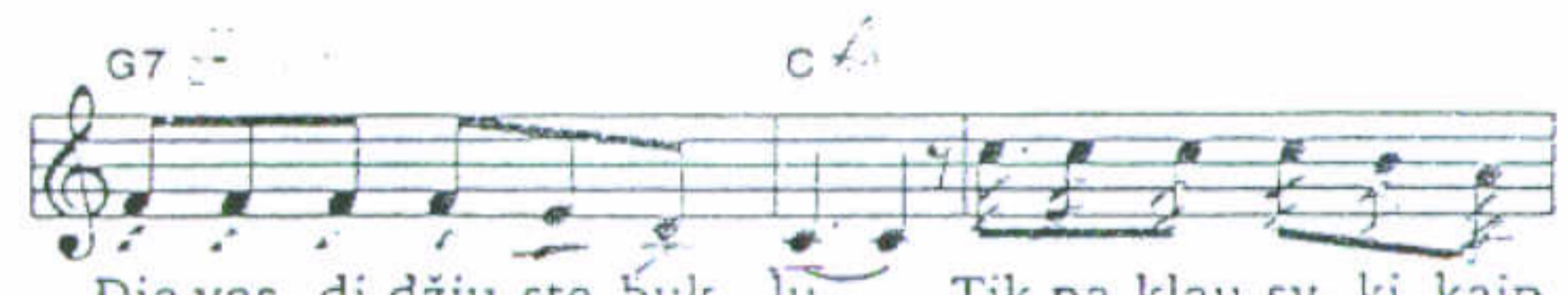
Mintys



1. Mintys, ši va-ka-rą šven-tą skris-kit spar-nais an-ge-



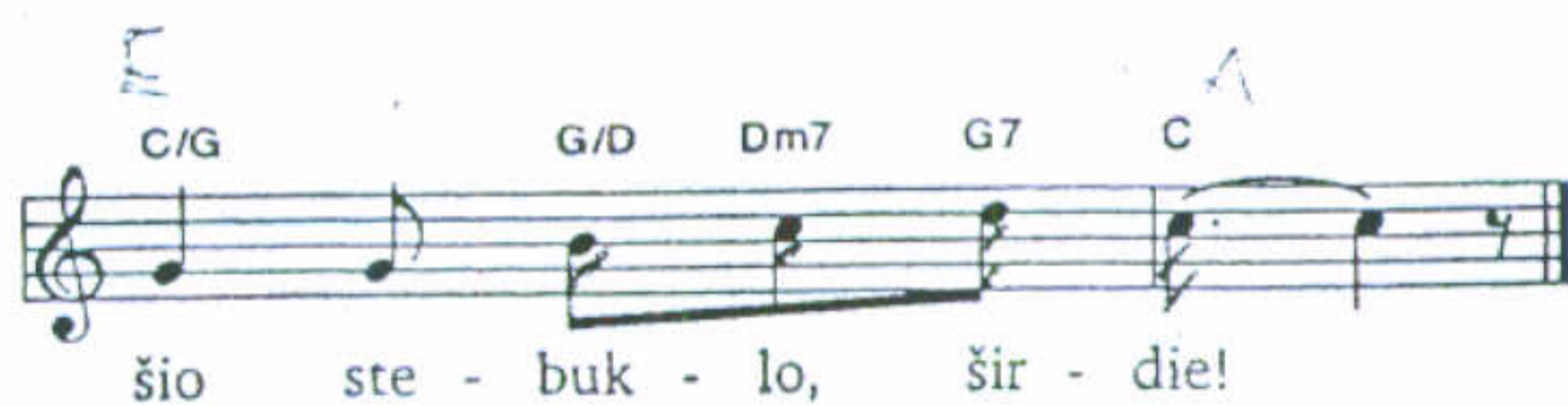
lų ten, kur šią žė-mę ap-lan-ko



Die-vas di-džiu ste-buk-lu. Tik pa-klau-sy-ki, kaip



skam-ba dan-giš-ko cho-ro gies-me!



2. Tyliai suklupo prie ėdžių ten piemenėlių būrys.
Ar nesuvirpa iš džiaugsmo šiandien ir tavo širdis?
Žvelki, lyg deimantas mirga skliautas, nusėtas žvaigždėm!
Dievas apreiškė Betliejui savo meilę žmonėms.

3. O danguje ties Betliejum spindi žvaigždė nuostabiai,
apie užgimusį Kristų skelbia išminčiams jinai.
Eikim ir mes, nusilenkim Jam, Atpirkėjui brangiam.
Dievas šią dovaną didžią davė mums kiekvienam.



11. Indrė Nekrašaitė

Apsnigtas takeliais rieda
Išsipusčiusios Kalėdos
Rankose - snieguolė, žiedas,
Pamary įmintos pėdos.
Nosys prie langų prišalo
Jums, belaukiantiems senelio
Su meškute ir zuikiu
Jis atneš daug dovanų!

12. „Snieguolių daina“ – pradinukės

18. Sniego karalaitė

Vidutiniškai E. ir m. E. Tolvaišienės

Snin-ga, snin-ga, snin-ga. Snin-ga lau-ke. Krin-ta, krin-ta, krin-ta snai-gė bal-ta. Tai vi-sai ne snai-gė,

1. tai vi-sai ne snai-gė - snie-go ka-ra-lai-tė ma - ža. // 2. snie-go ka-ra-lai-tė ma - ža.

Sninga, sninga, sninga.
Sninga lauke.
Krinta, krinta, krinta
Snaigė balta.

Blaško ją vėjelis -
Kyla aukštai.
Blaško ją vėjelis -
Leidžias žemai.

Tai visai ne snaigė,
Tai visai ne snaigė -
Sniego karalaitė
Maža. } 2k.

Tai visai ne snaigė,
Tai visai ne snaigė -
Sniego karalaitė
Maža. } 2k.

Gaudau snaigę baltą :
-Neišėik, pabūk.
Sužibėk ant delno
Ir mane užburk.

Tai visai ne snaigė,
Tai visai ne snaigė -
Sniego karalaitė
Maža. } 2k.

13. Simona Gaigalaitė

Tai Kalėdų žvaigždė
iš nutolusio skliauto,
atlydėjus per ūkanas tavąjį kelią,
iš vaikystės sapnų,
iš pasaulio sugriauto,
ten, kur vėjai
išdygusį blaško berželij.

Tai Kalėdų žvaigždė,
kai ant baltojo stalo
tiesia staltiesę lino,
senelės išaustą,
paplotėlj prie lūpų
pašventintą kelia
ir rimties valandoj
nesugrįžtančių laukia...

Ant bekraščio žvaigždyno
gelmės pasistojus,
pro neprakirstą mūre
rėmintą langą -
tai Kalėdų žvaigždė
jau giliai įžiemojus
tau nematomą ištiesė ranką.

14. „Pasakų šaly“ – vyresnės

15. Ten, pasakų šaly, gyvename kartu
Kur debesys aukšti, tik aš ir tu
Tai - svajonių pilis, ją statėme abu
Viens kitam - ilgai
Priedainis:
Tu nebijok, prieik arčiau
Tegu širdis sušyla ir plaka dar stipriau
Ten, svajonių šalyje, medžiai kiti
Ir mėlynas lietus, kitoks dangus
Tai - mažytė paslaptis, ji telpa mūsų delnuose
Tau ir man tiktai
Priedainis.

16. Toma Matulevičiūtė

Taip kvepia vakaras nuo nusvertos obels.
Taip tyliai tyli gėlės nekvapios, gal prisnūdo.
Čia grįžtantis rytoj likimas pasibels -
Jo pasitikti jėgos gelmėj širdies pabudo.

Kas išskrenda – palydžiu, kas grįžta – laukiu tų,
Nes mano paskirtis čia – ir išlydėt, ir laukti.
Iš mano čia buvimo, iš neramių naktų

Kažkas gražaus turėtų išdygti ir išaugti,

Nes myliu pėdas ieškančių vertingo ir gilaus,
Nes ieškau ir pati, dėl ko gyventi verta.
Šilti sparnai širdies sugrįžtančius priglaus
Ir šį, nors ir eilinį, tačiau lyg pirmą kartą.

Palauksiu Paukščių tako ženkle vėsios aušros,
Kur kvapiai obeliai nelengva baigti nokti.
Kol rankose vaikų rudens žiedai išsprogs
Ir su šypsniu ir „Labas!“ bus man padovanoti.

17. „Baltais pūkeliais“ – vyresnės

Baltais pūkeliais krinta snaigės
Iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai link dausų.
Tylu, jų meilės giesmės baigės.

Lai krykštauja toli nuo mūsų,
Užmiršę darganas ir lietu!
Išskridę paukščiai į namus
Sugrįš pavasarį saulėtą.

Kokia baugi rimtis aplinkui,
Kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų
Sparnuotų mūsų giesmininkų!

Drauguži mielas, būk ramus:
Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, - bet į namus
Jie grįš pavasarį saulėtą.

O mes, besparniai žemės paukščiai,
Juos pasitinkam akimis
Ir, vėtrą vėl nujausdami,
Grėsmingon šiaurėn žiūrim baugščiai.

Likimas piktas ir nuožmus
Dažnai lyg žaislą žmogų mėto.
Pavydžiu paukščiams: į namus
Jie grįš pavasarį saulėtą.

Jie lėks viršum kalnų ir klonių,
Jie lėks melsvais dangaus keliais
Ir vėl, kaip pernai, nusileis
Ant seno ažuolo galiūno.

Ir džiugins jaunos ir senus
Giesmė, tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus
Sugrįš pavasarį saulėtą!

18. Monika Pajarskaitė

Naktis svajonėm žaidžia

prie Kristaus prakartėlės,
o akys gano žvaigždę
Kalėdų naktį vėlią.

Žvaigždė parodo kelią
paklydusiems pusnynuos,
prie Kūdikio klėtėlės
savam take nurimus.

Žvaigždė sušildo širdį
į sielą prasiskverbęs.
Tada kelionės žemės
nesunkios ir nežvarbios.

Kalėdų naktį svajos
krūtinę apkabina,
kada Jėzulis mažas
žvaigždes širdims dalina.

19. „Vėl kalėdos“ – visi

Priedainis x2:

Vėl Kalėdos ateina pas mus
Dovanoju vėl tau savo jausmus
Ar tu sugražinsi man juos
Jei aš tavęs paprašysiu

Vėl metas širdies laiškams
Rašau juos tau o ne kam nors kitam
Sakyk ar laukei tu šitos nakties
Sakyk ar nori man ranka ištiest

Linksmų Kalėdų norėčiau palinkėti
Ir i baltą sapną pasikviesti
Tau vienai aš skiriu žodžius
Tau dovanuju vėl šią naktį savo jausmus

Priedainis x2.

Ten už lango tyloje šaltoj
Aš ieškau tavęs žibintų šviesoje
Sakyk ar laukei tu šitos nakties
Sakyk ar nori man ranka ištiest

Paslaptingas sniegas krenta lėtai
Ir šypsosi gatvėj laimingi veidai
Dovanoju tik tai tau vienai savo jausmus